

קה:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

ופרקין חביבה מצוה
 בשעתה, כלומר כיון
 שהיה להם קצור לקדשה
 את היום. אין מעבירין
 מצות קדושים כן לחלה
 על נפשו. איני והתניא
 נמנעם לכתוב במצוה
 שבת מבור על היום
 ועל המאור ועל הכהנים
 ואמר הבהלה, ואם לאו
 אלא כוס ארץ מנחו לאחור
 המון ופוסלתין להחלי
 מה מאחרת ההבהלה
 לאחור לומר לא אמינן
 חביבה מצוה בשעתה
 ופרקין שאני עשוי יומא
 מספיקו, עשוי ארץ
 מבטבקינן הילא ואמרינן
 ליה, אפקי יומא דהיא
 תליא מבטבקינן מאמינן
 לה, ואסקינן שמי שיהא
 מבטבקינן עמי, וסי' לחל
 על שיהא עמי, וס' וס' וס'
 קדושים, מרתבין עמדי
 על ארס, שמי מבטבקינן
 תפלה צריך שבידו על
 המזב, ומקדתינן מנחו
 לאחור המון, שמי ברכת
 המון שעתה עני, ודמלא
 מדיבכינן, וס' שמי שמי
 על ברכת צדק חלילי
 כדי ורביעיית חלילי
 עני, ודמלא. ודמלא
 קלי מבטבקינן לאחור
 המון ומכרז עני עליו
 ברכת המון, שמי דאסר
 עני על לברז על ששטעם.
 וש' טעמו פספס
 לברכה, ושטע עניו טעם
 מדיבכינן ופוסלתין
 חלילי לברכה המון.

שמע מינה תבטן. מינה דהוה מזי למיחר תשע שמע מינה שמוחר לאכול קודם הבדלה כשאין לו אלא כוס אחד ולפירוש רבינו יוסקס (ו) דמיירי כשהתחיל לאכול מבעוד יום מיחא אף בקשה על פירוש דרבי לעזר: **שמע** שבידי עיר הבוב. וז"ת צדקן אף עומדין (גרות דף לג:) דלחר ליה רבינא לרבא הלכתא מאי א"ל בקידושא מה קידושא צפתלה ועל הכוס אף הבדלה אלאהא לא שפלה על מצריחא דהסא וי"ל משום דליכא ברייתא דהסא פסוקרת שא"ל להבדיל בשניהם דקמי ההבדיל בוי ובו יעמוד לו ברכות על דבשו סוהבא דשמע על דודאי הבדיל צפתלה אף על גב דליכא ללא הבדיל מלאחר הבדלה בוי ובו כו' משום דרוב בני אדם מבדילים צפתלה: **שמע** מינה ברבא טעונה כוס. שקלת שמע דלפילו ביחד טעונה כוס ונכנסת שמע שכול יחיד וכן משמע לקמן (דף קז:) דתנן שלשי אומר עליו ברכת המזון וקראת בגמ' שמע מינה דבמאי טעונה כוס וארבעה כוסות מינקו אפילו ביחיד מיחא י"ש לדחות משום דבמאי טעונה כוס בג' לחות בצפסא אפילו ביחד כוס לזכרת המזון דלאי צדום פסא אינה לריעה מה עינן כוס בבמה"ו היה להס לתקן שיר לוס שלשי והעולם אין טוהגין לזכר בבמה"ו על הכוס אלא בג' ורבינו שלמא דה"י

[illegible]

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

וְלֹא אֶמְרִינָן חֲבִיבָה מְלוֹה בְּשַׁעֲתָהּ. דְּלֹא מַדְבִּיל מִקְנֵי סַעֲדוֹתָהּ דְּהֵיאָה שַׁעֲתָה הַדְּבִלָה: לֹא חֲבִיבָה אֵלָּה. דְּלֹא אֲמִינָה לִיָּה אֵלָּה מְעַתָּה לִיָּה לִיָּה דְּחֲבִיבָה מְלוֹה בְּשַׁעֲתָה: וְלֹא חוּוָּהּ אֵלָּה. מַגִּיד: וְלֹא אֲמִינָה לִיָּה לִיָּה שְׁמַיָּה דְּגַבְרָה יִיחִידָהּ: אֵלָּה מַבְרַנָּה אֵלָּה. כִּן שַׁעֲתָה בְּיָשִׁיבָה: וְסַדְרָנָה אֵלָּה. מַסְכֵּר שַׁמּוּעוֹת וְלִפְנֵי רַבּוּתֵי תַּמִּיד: עֵינֵי יוֹמָה. מַחֲבִיבָה לִיָּה וְעַבְדֵּינָן קִידוּשׁ מֵאוֹרָתָה כִּי הֵימָּה לְנִקְיֻתָּה עֵילוֹן הִיָּה: אֲטוּקֵי יוֹמָה. כִּגוֹן אֲבִדְלָתָה: מֵאֶמְרִינָן לִיָּה. הִיָּה דְּלֹא לִי אֵלָּה כּוֹס חַיָּה דְּלֹא עֲלֵיהּ הַמּוֹן: שַׁעֲתָ מִינֵה הַמַּדְבִּיל בְּסַפְלָה כּו'. דְּקַמֵּי הַכֶּנֶס לְבִיתוֹ מְנֹאֲלָה שַׁחַח מַדְבִּיל אִף עַל גַּב דְּקַסָּה כִּי אִדָּם מַדְבִּילֵין בְּתַרְתָּה: וְשִׁמ' כְּרַכָּה טַעוֹנָה וְכַרְכָּה. זִרְכָּת הַמּוֹן: וְשַׁעֲתָ מִינֵה (כְּרַכָּה הַמּוֹן) [כּוֹס] (א) אֵל כְּרַכ' לִירִיד שִׁיעוֹר. דְּלֹא לֹא לִירִיד שִׁיעוֹר לִיתַקִּי לְחַר: וְשַׁעֲתָ מִינֵה לִירִיד הַמַּדְבִּיל שִׁיעוֹס. דְּלֹא לֹא טַעִים לִיָּה לִירִיד עֲלֵיהּ חַרִי וְיִמְנִי: וְשַׁעֲתָ מִינֵה טַעֲמוֹ עַמּוֹ. כִּכֵּר מַבְרַנָּה הַמּוֹן: וְלִיָּבִילָה

דעם

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) רחל לוי' (ב) נעיל דף
סח: ושי"ג (ג) לנל דף
קב: ושי"ג (ד) וברכות
נ.א. (ה) שם לב. ושמח קי:
לקמן קה. (ו) לקמן קה. א:
וברכות מ.א. (ז) וברכות
נ.א. (ח) לקמן קה. קה. א:
(ט) ומסכתא דהסח אס
הטריו כל ואלה דכדלי מו
נעיל דף ברכות על רחל' מו
(י) ונע"ע חס' ברכות ל.
דיח נמל.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ושמע מינה
ט"ס של נרטה בהמ"ו לרץ
שיעור כל"ל: (ב) תוב' ד"ה
שמע מינה וכו' ולפירוש
דכינו ניסים. נ"ב לעיל דף
ק"ב ע"ב גד"ה מנחמו:

גליון הש"ס

נמ' ויש'ם ברכה בעונה
בום, פי' פ'ל מ'ד דמל'
ונר'ש שס:

מוסף רשמי

חביבה מצוה בשעתה.
גריס אנו לחצבה (חורין)
ומשלשלק. לשון
פסלת, כלומר סודרן
לחצב המזון (ברכות 43)
ברכה טעונה כוס. ברכת
המזון, דקמני מניחו לחצב
המזון (שם) טעמו פגמו.
בברכת המזון ולקדוש
ולהבדלה (שם).